

அபிராமி அந்தாதி

ஆய்வுரை

48 வது பாடல்

ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்

வெளியீடு:-

பறுனைச் சபை
வழக்கம்பரை, சூழிபுரம்

1994

பிராத்தனை செய்வோம்!

அபிராமி அந்தாதி பாடல்களை நூல் வடிவில் அச்சிட்டும், பாடல்களின் ஆய்வுரை கருத்துக்களை யாவரும் நன்கு அறியுமாறு வெளியிட்டு வரும் எங்கள் பணியை பலர் பாராட்டியுள்ளனர். இவர்கள் எழுதிய கடிதங்கள் எல்லாம் எம்மை மேலும் மேலும் பல பணிகளை செய்யத் தூண்டுவதாக அமைகின்றன. முன்னர் எங்களால், வெளியிடப்பட்ட அபிராமியந்தாதி ஆய்வுரை கருத்தை வெளியிட உதவிய அன்பரிகள் தங்கள் செலவில் மேலும் ஒரு பாடலை வெளியிட ஆவலுடன் எம்மை நாடியுள்ளனர்.

எப்படியும் நாம் மாதம் ஒரு பாடலை அச்சிட்டு பரப்பும் பணியைத் தொடர அம்பாள் உதவுவா என்று நம்புகின்றோம். பல அறிஞரிகள் - நான்ரோர் சேர்க்கையும், பிறர் மனம் நோகாதவாறு நாம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளே எம்மை இப் பணியைச் செய்ய வைக்கின்றது. என்ற உண்மையை இங்கு தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். தளர் வறியா மனமூம் நல்லன எல்லாம் தருபவன் அல்லவா அம்பினை

வழக்கம்பரை அம்பாளின் தேர்த்திருவிழா சென்ற மாதம் நடைபெற்றது. அன்று கோவில் வீதி எங்கும் நிறைந்த பக்தர் கூட்டத்தை அளவிட முடியவில்லை. அம்பாள் தெரில் இருந்து இறங்கி வந்த காட்சி பக்தர்களின் பக்தியின் எல்லையைத் தொட்டுக் காட்டியது: பக்தர்களின் அரோகாரா கோஷமும், பண்ணீர் பூமாரி பெய்த வண்ணமாக அம்பாள் பக்திவெள்ளத்தில் ஆடி வந்த காட்சி யாவரை யும் மெய்யுகு வைத்தன. அன்று இக் காட்சியை கண்டவர்கள் யாவரும் பெருங் பாத்தியசாலிகளே யாவர். யாவருக் கூறிய மனதிறவுடன் வீடு திரும்பினர்.

அபிராமியந்தாதி பாடல்கள் வழக்கம்பரை அம்பாள் ஆயைச் சுவர்களில் எழுத வேண்டும் என்ற விருப்பம் பராது ஆசையாகவுள்ளது. இவ்விடயம் ஆயை பரிபாலன சபையாரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து ஆவன செய்ய மூயல்கோம். அபிராமியந்தாதி பிராத்தனை நடைபெறும் இடங்களில் எல்லாம் யாவரும் பங்கு கொண்டு பாடல்களை படித்து அன்னையின் அருளைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். நிச்சயமாக நல்லன வெல்லாம் கிடைக்கும் நலமாக வாழ வாழ்வு வரும்.

அன்பர்கள் வழங்கிய சிறு சிறு தொகைப்பணம் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு அத் தொகையைக் கொண்டு 48 வது பாடல் ஆய்வுரையை நாம் வெளியிட்டுள்ளோம். கிவயோகம் சித்தித்தல் இப்பாடலின் பயன் என்று ஆய்வாளர் திரு. கே. சந்தானசாமன் தெரிவித்துள்ளார். என்றாலும் பயன் பெறுவோம். தினமும் பாடல்களை ஒந்தி இன்புறுவோம். சென்ற பாடல் கிவளியிட்டில் எங்கள் குறிப்பு வெளியாக வில்லை என்று பரவால் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எழுதப்பட்டது. உண்மை துவறவிடப்பட்டுவிட்டது மன்னிக்கவும் 49 வது பாடலில் சந்திப்போம். வணக்கம்.

62 அபிராமி அந்தாதி

டாக்டரி புவவர் K. சந்தானராமன் M. A

சுடரும் கலைமதி துன்றஞ் சடைமுடிக் குன்றில் ஒன்றிப் படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதித்து தெஞ்சில் இடருந் தயிர்த்திமைப் போதிருப்பார் பின்னும் மெய்துவரோ! குடரும் கொழுவும் குருதியுந் தோழும் குரம்பையிலே.

அ சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக் குன்று
1 ஒளிரும் கலைச்சையுடைய சந்திரனைப் பொருந்திய சடைமுடியுடன் கூடிய குன்று என இறைவனை வருணீக்கிறார்.

2. தட்சன் சாபத்தால் கலையிழந்து, ஒளியிழந்து செறிற மதியினை இறைவன் தனது சடையில் குடியதனால் அவன் (மதி) அவற்றினை மீண்டும் பெற்று, சுடரும் கலைமதியாகிவிட்டான். அரும் பெருஞ்சோதியினை அணுகியவன் அவ்வாறு ஆவடில் வியப்பின்னல்.

சிவம் என்ற குன்று சடையினையுடைய குன்றாகவும், அச் சடையினில் கலைமதியினையுடையதாகவும் காட்சித்துகிறது.

அதையாத நிலை, உயர்வு, வலிமை, தீண்ணமை முதலிய இயல்புகள் கருதி இறைவனைக்குன்றாகவும், மலையாகவும் கூறுதல் மரபு திருக்கயிலை, திருவண்ணாமலை போன்ற மலைகளை இறைவன் திருவுருவமாகவே கருதி வழிபடுகிறோம்.

3. “குன்றே அனையாய்! என்னை ஆட்சிகாண்ட போதே கொடி திலையோ?” என்ற விடத்து மணிவாசகர் இறைவனைக் குன்றே! என அழைக்கிறார்.

4. சிவபெருமான் ஒரு சிவந்தமலை, எனவே அவர் பவழமலை, அதுவும் முக்கட் பவழமலை மலைத்தேங் என்பது மிகச் சிறந்தது! இனியது டீப்பவழமலையும். இனியதேனை அளித்திருக்கிறது.

அதுதான் 'முருகன்' என்ற தேவீ எட்டிராரி சிதம்பரசுவாமிகள்
‘முக்கட் பவளமலை வந்ததேனை முராரி தங்கை
பக்கத் தெடுக்கும் பரிமளப் பூலை’

என அவரது திருப்போரூர் சந்ததிமுறை பேசுகிறது.

5. “வேடர் குலப்பிடிதோய் மலையே! மலைக்கறிடு வாழையனே”
என்ற கந்தரநுழை முருகனை மலை என்கிறது

ஆ. குன்றில் ஒன்றிப் படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடி

1. அச்சடைமுடிக் குன்றின் மீது பொருந்திப் படர்ந்து விளங்கும் நறுமணமிக்க பசிய கொடியினைப் போல் அம்பிகை விளங்குகிறாள்.
2. இறைவனின் இயல்புள் கருதி அவளைக் குஞ்சு என்று என்று போல். இறைவியின் சென்னமே, துவங்கும் இயல்பு, பற்றிப்படரும் இயல்பு முகவியன கருதி அவளைக் கொடியென்றார்.
அவளைக் கொடியென்றதன் காரணங்கள், அவள் பெற்ற பரிமளங்கள் முதலியன பற்றி முன் பாடல்களில் விரிவாகக் கண்டோம்.
3. மலையில் படரும் பச்சைக் கொடிகள் முளிகைகளாகி மக்களில் பினிகள் பலவற்றையும் நீக்குகிறன. சடைமுடிக்குன்றில் படரும் இம் முளிகைக்கொடியே ஏவராலும் நீக்க வியலாத பிறவிப்பினி யினையே போக்கிவிடும் ஆற்றல் உடையது. அதுவும் அதனை நெஞ்சில் பதிப்பதனாலேயே போக்கிவிடும் ஆற்றல் உடையது அதனை அடுத்துவரும் அடிகளில் குறிப்பிடுகிறார்.

இ. கொடியைப் பதித்து நெஞ்சில் இடரும் தவிர்த்து இமைப்போதிருப்பார்.

1. அப்பரிமளப் பச்சைக் கொடியாகிய அன்னையினை யோகத்தால் இமைப்பொழுதேனும் நெஞ்சில் படிக்க வல்லவர் இடர்கள் அனைத்தையும் தவிர்ப்பார். ஆனந்தானுபவம் எய்துவரி.
2. கொடியைப் பதித்து நெஞ்சில் எனவும் நெஞ்சில் இடரும் தவிர்த்து எனவும் இருவழியும்கூட்டப்பொருள் கொள்ளலாம். விளக்கேற்றி யவுடன் இருள் நீங்குமாப்போலே கொடியைப் பதித்தவுடு முடிவை இடர்களும் நீங்கிவிடுகின்றன.

3. ‘சரண கமலாலயத்தை அகரநிமிட, நேரமட்டில்’ என்றவாறு ‘இமைப்போது’ என்கிறார். ‘மாத்திரைப்போது என்பார் பின்பும் அப்படியாயின் எல்லோருக்கும் மிகவும் எளிதாயிற்றே! இமைப்போது என்னில்கிடுகிறேன்! மற்ற நேரங்களில் பிற செயல்களில் ஈடுபடு கிட்டுகிறேன் என ஒருவர் என்னலாம். இது யோகத்தால் அடையும் பயனாகும். இடைம் தனிர்த்து அவளை இமைப்போது பதிக்கப் பல ஆண்டுப் பயிற்சி வேண்டும். சிலயோகிகள் இப்படிப் பதிப்பவர் என்று மற்ற ‘கர்மிகள்’ மின்டும் பிறப்புக்கு ஏதுவாக ‘மநிப்பவர்’ என்றும் கந்தர் அலங்காரம் விளக்குகிறது. அதனைப்பிற்றோர் இடத்தில் விரிவாகக் காணபோம்.

ஈ பின்னும் எய்துவரோ குடருக் கொழுவும் குருசியும் தோயும் குரம்பையிலே

1. அச்சிவேயாகிகள் - குண்டவினி யோகிகள் குடல் கொழுப்பு தீர்த்தம் முடனியனவற்றால் நிறைந்த இவ்வடிலாகிய குடிலில் வந்து பிறப்பு எய்துவரோ? எய்தார் என்றபடி.
2. குரம்பை என்றால் சிறுகுடில் அல்லது வீடு என்று பொருள் அக்குடில் அருவருக்கத்தக்க பொருள்களை குடல் கொழுப்பு குருதி முதலியவற்றால் ஆகியிருக்கிறது. திருமுறைஞாம் அருளகிரியார்கள் பாடல்களும் இதனைப் பல இடங்களில் எடுத்துரைக்கின்றன.
3. கால் கொடுத்தல், கையேற்றல், கழி நிறைத்தல், கவர் எடுத்தல், வாசல் அமைத்தல் சாளரங்கள் அமைத்தல் போன்ற செயல்கள் அனைத்தும் புரிந்து இக்குரம்பையினைத் தந்தவன் இறைவனே என்கிறார் அப்பர்பெருமான்.

கால்கொடுத்து இருக்கவேற்றி கழிநிறைத்து இறைச்சிமைய்ந்து தோல்படுத்து உதிர்ந்தால் கவரெடுத்து இரண்டுவாசல் எல் வுடைத்தா வமைத்தங்கு ஏழு சாலோகம் யண்ண மால் கொடுத்து ஆவி வைத்தார் மாமறைக் காடனாரே.

— அப்பர் தேவாரம்

‘துருத்தியாக குரம்பைதன்கள் தொண்ணாற்றங் கறவர்’ என்ற திருவதிகை வீரட்டானப்பதிக்திலும் அப்பர் ‘குரம்பை, என்றே குறிப்பிடுகிறார்.

4. மணிவாசகரின் சிவபுராணம் ‘மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடில்’ எக்கிறது.

“வேற்று விகார விடகு உடம்பின் உட்டிடப்ப ஆற்றேன்” என்பார் மீண்டும் மற்றும் “மீட்டிங்கு வந்து விணைப்பிறவி சாரமே கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டமிக்க வல்லான்” என்ற அடிகளில் அவனே அக்குரம்பையைக் கட்டவிழ்க்க வல்லவன் என்பதையும் சிப்புராணம் கூறுகிறது.

‘தோலாற் கவரிவைத்து நாலாறு காலிற் சுமத்தியிரு காலசெழுப்பி, வளைமுதுகோட்டி, கைதாற்றிநரம் பாலாற் கையிட்டுத் தைகொள்ளு வேய்ந்த அகம் பிரிந்தால் வேலாற் கிரிதொளைந்தான் இருதாளன்றி வேறில்லையே’

— நந்தரலங்காரம்

தெய்வத்திரு மலை செங்கோட்டில் வாழும் செழுஞ் கடேரே! வை வைத்த வேற்படைவாலுவனே! மற்றேவன் உணநான் ஐவர்க் கிடம் பெறக் காலிச்சன்டு ஒட்டி அதிலிரண்டு கைவைத்த வீடு குலையு முன்னே வந்து காத்தருளே’

— நந்தரலங்காரம்

‘குரம்பை கலசலம் நினைமொடு எலும்பு அணிசரி தையிரல் குடல்நெதி குலைந்த செரிமயிர் குருதியோடிவை பல சுசமாலக்குடில்’

என்ற இருப்புகழில் அசத்தகங்கள் கலந்த இக் குடிலை ‘சுசமாலக் குடில்’ என்கிறார் அருணகிரியர் இன்றும் அசத்தமானவற்றை அல்லது அசத்தபானவனைக் கொண்டு நகரக்கொச்சைத் துமிழில் ‘கஸ்மாலம்’ என்குறிப்பிடுகின்றனர்.

மேற்கண்ட பொருட்களாலான உடலையும் குடிசையும் பின் வருமாறு ஒப்பிடுகின்றனர்,

இருகால்	— இரு தூண்கள்
எலும்புகள்	— செங்கற்கள்
நினைம்	— சேறு (கலைவா)
இருகரம்	— கொடுங்கைகள்
முதுகெலும்பு	— உச்சிமேட்டுவனை
பக்கவிலா	எலும்புகள் — கழி அல்லது ‘சாத்து’
வாய்	— தெருவாசல்
கீழ்வாய்	— கொல்லலப்புறவாசல்

கண் 2
 காது 2 } — ஆறு சாளரங்கள்
 நாசித்துவாரம் 2 }
 நீர்வரும்வழி — தோட்டத்துச் சாளரம்
 தலைமயிர் — கூரைமேல் இடும் புல்
 தோல் — பூச்சவேலை
 உள்ளேவாழ்பவன் — உயிர் அல்லது ஆண்மா
 அமைத்தவன் — இறைவன்

பெரியோர் இவ்வகுத்தக் குடிகளையே இறைவனின் இருப்பிட மாக்கி, கோயில்கவும் மாற்றவள்ளவர்கள் அத்தனைய ஞானிக்கே இக்குடிலில் புகாவழியினை வேண்டினர்.

6 அண்ணையினை யோகத்தால், இறைவனுடன் இணைந்த கோத்த ழல் பதிக்கவல்லவர்கள் மீண்டும் இக்களிளப் புலக் ஞாம்யையில் புகார் ஏனெனில் அவன் ‘ஜன்ம - மருத்து - ஜரா - தப்த - விச்ராந்தி - தாயினி’ அதாவது பிறப்பு இறப்பு நாரை திரை முதலை வற்றால் தகிக்கப்பட்ட உயிர்களுக்கு ‘விச்ராந்தி’ (ஓய்வு) அளிப்பவன் இவ்வாறு சகல்ரதாமம் புச்சுகிறது. மற்றும் பவநாசினி-பிறப்பை அழிப்பவன் எனவும் குறிப்பிடுகிறது. சிவபோகம் சித்தித்தால் இப்பாடவின் பாராயணபளன் ஆகும்.

பிள்ளையார்க்கும்

அந்தபெருஞ்சோதியாகிய சிவ சோதியிலிருந்து, மூலப் பிரகு கிருதியாகிய மாஸயென்னும் கரியகோணத்தில் அறிவற்றுக் கிடந்த எண்ணில்கொடி உயிர்கட்கு அருளும்பொருட்டு, தனிப் பெருங்கருணையாகிய பராசக்தி தோன்றியது அதினின்றும் அதிசத்தி கோல்றியது. அதினின்றும் ஞானசக்தியும், அதினின்றும் கிரியாசக்தியும், அதினின்று இச்சாசக்தியும் தோன்றியது. அந்த இச்சாசக்தி விந்து என்ற குத்தமாயையில் பாய்ந்து அதன் ஆற்றலைத் தாங்கமாட்டாது விற்கு கழுன்றது. அதினின்றும் நாகம் தோன்றியது விந்து சுழியாகவும் நாதம் நீண்ட கோடாகவும் காட்சியளித்தது அதுதான் நம் முன் வோர்கள் எழுத்தொடங்குமுன் முதலில் எழுதுகின்ற உடனற பிள்ளையார் கழி பிள்ளையார் முதற் கடவுள் இது எழுதும் விந்து நாதக் குறி ஆதலால் பிள்ளையார்கழி எனப்பெற்றது.

- திருமுருக கிருபானந்தவாரியாத்

பிரார்த்தனை

“பிரார்த்தனைதான் என்னைக் காப் பாற்றி வருகிறா. அது இல்லாமலிருந்தால் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எனக்குப் பொதுமையாக பிடித்திருக்கும்.”

“இறைவனிடம் முதலில் எனக்குப் போதிய நம்பிக்கை இல்லாதிருந்ததால் சுவரைக் குறித்த பிரார்த்தனை முதலியவை களில் நான் சுவநம்பிக்கை கொண்டிருந்தேன். இதனால் வாழ்வில் ஏதும் ருசியில் லாமல் இருந்தது. பிறகுதான் தெரிந்து கொண்டேன். உடலுக்கு எவ்வாறு உணவு அவசியமோ அவ்வாறே ஆண்மாவிற்கும் பிரார்த்தனை அவசியம்.”

— மகாத்மாகாந்தி

ராஜா யதிப்பகம், பண்ணாகம்.